

BESLUT

2014-10-27 Dnr: 14/00829

SAKEN

Plus, SVT1, 2014-03-13, inslag om en bostadsaffär; fråga om opartiskhet, saklighet och genmäle samt intrång i privatlivet

BESLUT

Inslaget fälls. Granskningsnämnden anser att det strider mot kraven på opartiskhet och saklighet.

FÖRELÄGGANDE

Sveriges Television ska på lämpligt sätt offentliggöra nämndens beslut.

INSLAGET

Inslaget handlade om fastighetsmäklares upplysningsansvar med utgångspunkt i en enskild bostadsaffär. I inslaget intervjuades ett par, A och B, som hade köpt en bostadsrätt i Stockholm. Vid tillträdet fick de reda på att säljaren av lägenheten hade stora skulder och att köpeskillingen inte var tillräckligt stor för att säljaren skulle kunna lösa sina banklån. Detta gjorde att säljaren vägrade att flytta från lägenheten i strid med köpeavtalet. Inslaget fokuserade på vilket ansvar den fastighetsmäklare som hade förmedlat köpet hade för den uppkomna situationen. I påannonsen till inslaget sade programledaren bland annat följande.

Mäklaren visste att säljaren hade ekonomiska bekymmer men valde att inte berätta.

Efter påannonsen följde en inledningsmonolog från programledaren. I den sade hon:

Att sitta på två stolar samtidigt, det ska vara svårt har man hört. Ja, alltså det är ju omöjligt att spela till exempel både svart och vit i schack samtidigt. Det går inte att vara framgångsrik åklagare och advokat i samma rättegång. Mmm, men sett ur det perspektivet, är det inte lite märkligt det här att mäklaren som ju anlitas av säljaren och får betalt av säljaren, att mäklaren förväntas företräda både köparen och säljaren och

ta tillvara bådas intressen? Ja, man kan ju säga så här, det är ju inte alltid det blir så bra. I kväll i *Plus* ska vi träffa familjen [...].

Därefter berättade det par som hade köpt bostadsrätten om hur lägenhetsaffären hade gått till. De sa att först framstod lägenhetsaffären som helt oproblematisk. Det kontrakt de skrev på var ett standardkontrakt av samma slag som de själva hade använt när de sålde sin egen bostad. Två dagar innan tillträdesdagen fick köparna dock besked om att säljaren av lägenheten vägrade att flytta, trots att de fört över handpenningen för lägenheten till säljaren. De fick beskedet av mäklaren att säljaren hade problem med sin bank och de fick reda på säljarens ekonomiska situation. Köparna uppgav att detta kom som en chock och att, då de sålt sin egen bostad och magasinerat sitt bohag, de tvingades hyra en tillfällig bostad. De berättade vidare om hur pressande de upplevde situationen. Köparna ifrågasatte om mäklaren hade fullgjort sitt ansvar gentemot dem som köpare. A sade bland annat:

Innan det här hände så är det så klart att jag hade uppfattat mäklaren som säljare framför allt men även att de styrs av vissa lagar och regler som finns. Och att de såklart har ett intresse av att folk litar på dem och att det är en sorts självsanering i branschen. Men det verkar ju uppenbarligen inte fungera i det här fallet. Ja, så här ser det ut. Det ser fint ut på utsidan men mäklartjänsten visar det sig att det inte var något att ha egentligen.

B sade därefter om mäklarens roll:

När allt det här hände så sa mäklaren direkt till oss att vi ska häva köpet. Här skriver han ju även det skriftligen till oss. "Utifrån den här informationen är min bedömning att det är bättre för er att häva köpet och kräva ersättning från min försäkring. Jag kan inte garantera något men försäkringsbolagets prövning av mitt jobb i den här försäljningen bör komma fram till att jag har brustit i min kontroll av pantsättningen samt att jag har gjort fel då jag fullföljde utbetalning av handpenningen till säljaren." Han erkänner ju själv att han har brustit i sin roll som mäklare och de fel han har gjort. Men också så ger han ju inte oss någon garanti för att vi ska få tillbaka våra pengar utan det får vi ju först häva köpet och sedan eventuellt få tillbaka vår handpenning vilket är helt orealistiskt för oss att gå med på. Vi driver ju den här processen nu att få den här säljaren då vräkt från vår lägenhet. Tyvärr så har vi märkt nu att det kan ta väldigt lång tid. Det är kronofogden och sedan så i värsta fall så kan det ju gå till tingsrätten. Vi kan ju sitta i den här situationen om ett år. Framför allt så kräver vi att fastighetsmäklarna ska ta sitt ansvar och betala tillbaka det arvode de har tagit ut till oss. Det är det minsta de kan göra och borde ha gjort från dag ett när det här hände. Sedan kräver vi också och vi vill väldigt gärna att det ska bli en ändring i systemet. Man ska inte kunna råka ut för det här som köpare. Det är helt orealistiskt. Det är bara vi som har fått någon konsekvens av det här. Det är vi som sitter i en mardrömssituation på grund av det.

Därefter bröts inslaget för andra programpunkter. När inslaget återkom inleddes det med en kort summering av vad som tidigare behandlats och programledaren sade bland annat om mäklarens ansvar:

Men mäklaren däremot, han har tagit sitt arvode från handpenningen och lagt ut lägenheten på fastighetsmäklarnas hemsida som ett exempel på framgångsrika förmedlingar av lägenheter, som om inga problem fanns. Hur kunde det bli så här?

Därefter följde en intervju med myndighetschefen för Fastighetsmäklarinspektionen, som redogjorde för de regler som gäller för fastighetsmäklares ansvar. Hon berättade att det inte finns någon lagstadgad skyldighet för en fastighetsmäklare att efterforska en säljares ekonomiska situation men mäklaren har en generell skyldighet att agera så att en fastighetsaffär går att genomföra på ett sätt som är tryggt för båda parter. Efter intervjun frågade programledaren varför mäklaren inte erbjudit att skydda köparen genom att deponera handpenningen till och med överlåtelsedagen. Hon redogjorde sedan för att mäklaren hade kännedom om att lägenheten var högt belånad och att den dessutom var utmätt. Köpeskillingen för lägenheten skulle först och främst gå till betalning av skatteskulder. Därefter följde ett avsnitt där köparna av lägenheten upplystes av *Plus* om utmätningsbeslutet. Inslaget fortsatte med en intervju med en professor i civilrätt vid Stockholms universitet som bland annat sade:

Här har ju mäklaren fått en del varningssignaler, som var fler än en, som tillsammans då bildar en sådan tydlig signal att köparna utsätter sig för risk om de köper på vanligt sätt. Så därför skulle man ha haft en annan handpenningklausul och man skulle ha skaffat sig något slags löfte från banken om att banken är beredd att släppa panten som man gärna skulle ha upplyst köparen om också, helst i skriftlig form. Och kanske att man då helt enkelt skulle ha varit väldigt öppen gentemot köparna om att: "Så här är det. Men ni är ändå beredda att betala så här mycket för lägenheten. Men den här säljaren har en svag finansiell ställning. Hoppas att ni vill fortfarande stanna kvar i den här affären". Det hade varit det bästa.

Han sade dessutom att han ansåg att det var rimligt att mäklaren skulle ställa ut säkerhet för köparnas handpenning. Inslaget bröts därefter igen för andra programpunkter. När inslaget återkom berättade programledaren, efter en inledande kommentar från A, om att säljaren av lägenheten vägrat delta i programmet och att mäklaren först vägrat att delta med hänvisning till att mäklaren var en neutral part mellan köparna och säljaren men att mäklaren sedan uppgett att företaget skulle tänka på om företaget var berett att diskutera om det hade agerat korrekt. Programledaren uppgav att då redaktionen inte fått något svar på en vecka var hon på väg till fastighetsmäklarens kontor för att försöka få svar på Plus frågor. Vid besöket hos fastighetsmäklaren syntes företagets varumärke tydligt. Fastighetsmäklarens representant angav att denne inte ville uttala sig då den mäklare som personligen ansvarat försäljningen, C, var den ende som hade rätt att uttala sig om ärendet. C:s förnamn nämndes flera gånger under samtalet. Efter det avslutade samtalet med mäklarfirmans representant läste programledaren upp mäklarfirmans beskrivning av företagets verksamhet från företagets hemsida, som visades i bild under uppläsningen. Efter ett kort avbrott avslutades sedan inslaget med en avslutande monolog från programledaren där hon sade:

I *Plus* i kväll har det handlat om en mycket märklig bostadsaffär. Och det visar sig att han som öppnar dörren när vi kom och plingade på, det var ju självaste vd: n. Och som du säkert märkte, han verkade inte inne på att bemöta kritiken utan tyckte ju att det var

själva mäklaren som skulle göra det. Och mycket riktigt, någon eller annan dag efter vårt besök då ringer mäklaren till redaktionen. Och vad han säger då är att utifrån vad han då visste så har han agerat korrekt. Men han vill inte ställa upp på en bandad intervju framför rullande kamera med mig och det är ju verkligen synd för om man säger så här: jag har ju lite följdfrågor. Men en sak må väl vara att mäklaren inte vill gå oss till mötes. Vad värre är, samma sak verkar ju gälla A och B. Faktum är att det enda som den här mäklaren egentligen gjort för dem sedan det här köpet havererade, det är att råda dem till att häva köpet. Ett råd som i värsta fall skulle kunna göra att de förlorar allt. Så, av de vackra orden på fastighetsmäklarnas hemsida "Kvalitet, Kompetens och Omtanke" bidde det i det här fallet bara en tumme kvar.

I slutet av monologen kastades en utskrift från mäklarfirmans webbplats i en soptunna.

ANMÄLAN

Inslaget har anmälts av fastighetsmäklarföretaget och den mäklare, C, som utförde den kritiserade mäklartjänsten i en gemensam anmälan. De anser att inslaget strider mot kraven på opartiskhet och saklighet och dessutom utgör ett intrång i C:s privatliv. Till grund för sin anmälan har de anfört i huvudsak följande.

Programmet underlät att redovisa fullständig information. Programmet tog inte med en kort kommentar eller eftertext som berättade för tittarna att den tvist som beskrevs i reportaget hade fått en lyckosam upplösning för köparna innan reportaget sändes. Att fullständig information inte redovisades i programmet innebar att tittarna vilseleddes. Detta särskilt då det faktumet att tvisten var löst omkullkastar en stor del av den kritik som presenterades mot mäklaren i reportaget. Redaktionen kände till denna information innan reportaget sändes då uppgifterna publicerades på *Plus* hemsida redan innan reportaget sändes. Utifrån de mejl och telefonsamtal som fastighetsmäklarföretaget fått sedan reportaget sändes kan företaget konstatera att få tittare förstått att tvisten har nått en lösning. Ett flertal repriser har sänts på samma program och inte heller i dessa repriser har redaktionen kompletterat med någon kommentar, eftertext eller hänvisning till hemsidan.

Reportaget redovisade inget från de faktiska svar C gav i en 35 minuter lång bandad telefonintervju, den 13 februari 2014, innan programmet sändes. Mäklarfirman lyckades spela in samtalet med god ljudkvalitet. C har uttryckligen, två gånger per mejl och en gång per telefon, bett redaktionen att redovisa hans svar och ingen annans samt uttryckligen angett att det är han som i det aktuella ärendet är ansvarig talesperson för fastighetsmäklarfirman och ansvarig för den enskilda försäljningen. Trots detta valde redaktionen att utelämna C:s svar och valde i stället att redovisa ett inslag från mäklarkontoret där *Plus* reporter oanmäld dök upp med en delvis dold kamera (kameran var synlig med det framgick inte tydligt att man bandade vid tillfället) och ställde frågor till mäklarfirmans vd, som på intet sätt hade med den aktuella tvisten och

försäljningen att göra.

Programmet pekade ut C som klandervärd utan att ha avidentifierat honom som person. Programmets och Sveriges Televisions (SVT) hantering av namnpubliceringsfrågan är felaktig. Mäklarfirman har nio mäklare, varav en med det förnamn som nämns i inslaget. Det är således uppenbart att C identifieras och kritiseras i programmet. Mäklarfirman har även fått bekräftat att mäklarens namn inte har skyddats i reportaget, då ett flertal anonyma tv-tittare har kontaktat C direkt gällande inslaget. Härigenom har programmet inte respekterat C:s privatliv.

Programmet redovisade inte med önskvärd tydlighet att det är säljaren som har brutit mot avtalet och att det är säljarens agerande, inte mäklarens, som har försatt köparna i deras olyckliga situation. Mäklaren har agerat helt i enlighet med de avtal och regler som finns, men i programmet vinklas situationen till att mäklaren avsiktligt har lurat till sig sin mäklarprovision och undanhållit information för köparna samt att köparna har förlorat både bostad och handpenning. När det stod klart att säljaren skulle bryta mot avtalet försökte mäklaren hjälpa köparna från en långvarig tvist mot säljaren genom att klandra sig själv. Mäklaren gav därför köparna alternativet att kräva ersättning från den ansvarsförsäkring som mäklaren har. I programmet framställs det som att mäklarens råd endast hade till syfte att vilseleda köparna, trots att den verkliga innebörden av detta var att hjälpa köparna.

Vid bandning av reportaget hade köparna inte formellt krävt ersättning från mäklaren vilket innebär att köparna, utanför tv-programmet, inte klandrar mäklaren för situationen. På den här punkten menar anmälarna att inslaget brister i saklighet.

Programledaren uttalar i reportaget i ett sammanhang när hon är på väg till mäklarfirmans kontor, "Tämligen flott adress får man ändå säga" och "Men där borta är det ju. Shit, det är ganska stort." De kommentarerna var helt osakliga och syftade endast till att nedsvärta mäklarfirman. Programledaren sade vid ett tillfälle också, de enda som har gjort allt rätt är A och B och de är de enda som går tomhänta ur den här situationen som det ser ut nu. Även om reportern i en bisats nämner "som det ser ut nu" är det vilseledande information som lämnades i programmet då den rättsliga prövningen ännu inte var avgjord när reportaget spelades in samt avgjord till köparnas förmån när programmet sändes. Om SVT iakttagit kravet på saklighet hade programmet i stället visat att tack vare de avtal fastighetsmäklaren hade tagit fram hade köparna en så stark position att de kunde få upprättelse gentemot säljaren.

En fastighetsmäklare har ingen skyldighet att upplysa en köpare om att en säljare av en bostad har krav från Kronofogdemyndigheten riktade mot sig. Det redovisades inte i inslaget. Det framgick inte heller i inslaget att ärendet hos

kronofogden hade avslutats runt två månader innan köparnas tilltänkta tillträde av lägenheten. Det förslag till lösning på säljarens problem som framfördes i inslaget av professorn i civilrätt är inte ett vedertaget arbetssätt. De problem som uppstod berodde på säljarens avtalsbrott och det är denne som varit skyldig att betala eventuell ersättning till köparna av lägenheten.

Slutet av inslaget, när programledaren slängde fastighetsmäklarnas varumärke i soptunnan, brast i saklighet då man baserade sitt helhetsomdöme av företaget på en enskild försäljning där man i huvudsak förlitade sig på information från köparna.

Efter det att programmet sändes har mäklarfirman erbjudits att lämna ett genmäle i ett efterföljande program. Det erbjudande till genmäle som de fick innebar dock att de endast fick möjlighet att lämna en kort replik som inte skulle ha förtydligat händelseförloppet för tittarna. Företaget valde därför att tacka nej till det erbjudande som SVT lämnade.

Anmälarna har gett in kopior på e-postkorrespondens och utskrifter av samtal.

PROGRAMFÖRETAGETS YTTRANDE

SVT anser att inslaget inte strider mot kraven på opartiskhet och saklighet eller kravet på respekt för privatlivet. SVT anser vidare att anmälarna fått möjlighet att lämna ett genmäle i behörig ordning.

Under inspelning och fram till sändning pågick en civilrättslig tvist mellan köpare och säljare i vilken köparen försökte få säljaren vräkt. Detta framgick bland annat när familjen i inslaget berättade att mäklaren uppmanat dem att söka ersättning genom dennes försäkring: Den tvisten låg utanför det mäklaransvar som i huvudsak granskades i inslaget. Dagen före sändning kom domen i den civilrättsliga processen. Inslaget kompletterades på webben och domen publicerades som bonusmaterial. Avsikten var att göra en avannons till programmet med informationen. Av misstag skedde inte detta. Eftersom inslaget handlade om hur man som konsument skulle kunna skydda sig från att hamna i en liknande situation bedömdes domen dock inte förändra granskningen i inslaget.

Redaktionen beslöt ändå att göra ett förtydligande i samband med att man också beredde mäklaren tillfälle till genmäle som en följd av att anmälarna lämnat in sin anmälan till Myndigheten för radio- och tv. Detta drog dock ut på tiden eftersom mäklaren först dröjde med sitt genmäle och sedan tog tillbaka det kort innan sändning och allt måste klippas bort. Förtydligandet sändes därför i stället den 10 april 2014.

Redaktionen har både under granskningen och efter sändningen gjort omfattande försök att få mäklarens kommentar till kritiken i programmet. Kontaktförsöken inleddes den 13 januari 2013 och pågick under flera månader. Redaktionen fick flera gånger svar att mäklaren skulle återkomma. Till sist svarade mäklaren att han inte ville uttala sig med hänvisning till att det pågick en civilrättslig process. Redaktionen påpekade att granskningen inte gällde den utan hur man hade kunnat förhindra att hamna i en sådan situation och vad mäklarens ansvar bestod i. Redaktionen kontaktade även mäklarens advokat för en kommentar eftersom kritiken som riktades mot mäklaren bedömdes vara allvarlig. Denne hänvisade tillbaka till mäklaren. Eftersom kritiken också bedömdes kunna falla tillbaka på mäklarfirman kontaktades vd: n för fastighetsmäklarfirman, inte heller han återkom till redaktionen. Som framgår av inslaget kontaktades slutligen mäklarfirman av redaktionen med inspelningsteam där den aktuelle mäklaren söktes och vd: n för mäklarfirman gav en kommentar. Efter detta hörde mäklaren till slut av sig till redaktionen. Samtalet bandades men ljudkvaliteten på bandet visade sig vara så dålig att redaktionen genast ringde upp för att bestämma en tid för ett nytt samtal och intervju med studioteknik. Denna intervju ställdes dock in av mäklaren. De har inte tidigare fått någon uppgift om att fastighetsmäklaren haft tillgång till någon inspelning av samtalet.

Mäklarens argument togs med på olika sätt i programmet. I avannonsen framförde programledaren att mäklaren sade att han i samband med affären "utifrån vad han då visste så har han agerat korrekt" och att han inte ville ställa upp på en bandad intervju. I intervjun med familjen i reportaget framgick att han hade rekommenderat dem att kräva ersättning från företagets försäkring. Redaktionen tog inte ställning till om detta var en bra lösning men lät köparna uttrycka sin oro om risken att en sådan lösning kunde sluta med att de skulle stå utan både pengar och lägenhet, vilket framgick att mäklaren själv också varnat för.

För att utreda frågan ur konsumentperspektiv ställdes den till de två experterna i inslaget. Det påstods inte någonstans att mäklaren försökte vilseleda någon. I speakern inför besöket hos mäklarfirman redogjordes för kontaktförsöken med säljaren och fastighetsmäklaren.

I telefonsamtalet med redaktionen framförde mäklaren att han främst ansåg att situationen som uppkommit berodde på säljarens agerande. Säljarens roll beskrevs flera gånger i programmet. Mäklarens argument är förmodligen skarpast formulerat i intervjun med Fastighetsmäklarnas vd.

När det gäller den del i programmet som rör mäklartjänsten, granskades enbart hur mäklaren agerat yrkesmässigt. När det gäller den sekvens där mäklarfirmans vd nämner mäklarens förnamn bedömdes att detta kunde vara kvar eftersom varken mäklarens bild eller efternamn förekom i inslaget. Redaktionen ansåg att en fullständig avidentifiering av mäklaren inte var nödvändig eftersom granskningen gällde den mäklartjänst som erbjuds till konsument och inte hans privatliv.

I samband med arbetet med genmälet och det uppföljande inslaget kontaktade redaktionen köparna för att få veta hur deras situation utvecklats. Det visade sig att familjen fått viss kompensation av mäklarfirman. Detta hade skett genom förlikningsavtal vilket resulterade i att de inte kunde diskutera ärendet mer med media. Redaktionen blev i viss mån bakbunden i rapporteringen om fallet av detta.

Anmälaren är kritisk till formuleringen, dom enda som har gjort alla rätt är A och B och dom är dom enda som går tomhänta ur den här situationen som det ser ut nu. Som framgår förtydligades att familjen fått rätt i den civilrättsliga processen i samband med *Plus* sändning den 10 april 2014. Förtydligandet skulle ha varit mer detaljerat och även innehålla mäklarens genmäle vilket tyvärr inte gick att genomföra. SVT anser att formuleringen är godtagbar med tanke på att uppgiften förtydligades och att redaktionen gjort stora ansträngningar för att ge mäklaren tillfälle till ett genmäle.

SÄNDNINGEN DEN 10 APRIL 2014

Granskningsnämnden har tagit del av det inslag som sändes i *Plus* den 10 april 2014. Inslaget bestod i att en berättarröst läste upp en kort kommentar samtidigt som programmets eftertexter visades och musik spelades i bakgrunden. Berättarrösten sade:

Tidigare i vår i *Plus* träffade vi B och A [...] som inte kunde flytta in i lägenheten de köpt. Men den 12 mars meddelade tingsrätten att köpare och säljare kommit till förlikning och nu har paret kunnat flytta in.

AKTUELLA BESTÄMMELSER

SVT ska respektera den enskildes privatliv i programverksamheten om inte ett oavvisligt allmänt intresse kräver annat (15 \(\) i sändningstillståndet).

SVT ska utöva sändningsrätten opartiskt och sakligt samt med beaktande av att en vidsträckt yttrande- och informationsfrihet ska råda i televisionen (13 § i sändningstillståndet).

Kravet på opartiskhet innebär enligt granskningsnämndens praxis att om allvarlig kritik riktas mot en klart utpekad part ska den kritiserade få bemöta eller kommentera kritiken. Som regel ska detta ske i samma program eller inslag. Att en part vägrar att medverka hindrar inte att ett program eller inslag sänds. Om möjligt bör i sådana fall den kritiserades uppfattning redovisas på något annat sätt.

Av betydelse för bedömningen är också bestämmelsen om att SVT ska stimulera till debatt, kommentera och belysa händelser och skeenden samt granska myndigheter, organisationer och företag som har inflytande på beslut som rör medborgarna (8 § i sändningstillståndet). Dessa skyldigheter innebär enligt granskningsnämndens praxis att ett program eller inslag kan ha en kritisk infallsvinkel utan att strida mot kravet på opartiskhet.

Kravet på saklighet innebär främst att uppgifter som är av betydelse för framställningen ska vara korrekta och att framställningen inte får vara vilseledande, till exempel genom att väsentliga uppgifter utelämnas.

SVT ska ge den som har ett befogat anspråk på att bemöta ett påstående tillfälle till genmäle (14 § i sändningstillståndet). Ett genmäle ska sändas så snart det kan ske i eller i anslutning till program av samma eller likartad karaktär som det som anmärkningen avser.

En begäran om genmäle ska behandlas skyndsamt hos programföretaget. Om SVT avslår en skriftlig begäran om genmäle ska programföretaget informera om möjligheten att göra en anmälan till granskningsnämnden. Ett beslut om avslag ska innehålla skälen för avslaget.

Granskningsnämnden får besluta att ett programföretag som brutit mot villkor i sitt sändningstillstånd på lämpligt sätt ska offentliggöra nämndens beslut (17 kap. 10 § radio- och tv-lagen).

GRANSKNINGSNÄMNDENS BEDÖMNING

Granskningsnämnden konstaterar att inslaget handlade om fastighetsmäklartjänster med utgångspunkt i ett specifikt fall. I inslaget omnämndes den mäklare, C, som utfört mäklartjänsten med förnamn och namnet på den mäklarfirma han arbetade för framgick tydligt i bild i inslaget. Med hänsyn till det begränsade antalet anställda på företaget var det med dessa uppgifter möjligt att identifiera fastighetsmäklaren. De uppgifter som framkom i inslaget om hur C agerat i sin yrkesroll som fastighetsmäklare var emellertid inte av ett sådant slag att de kan anses utgöra att intrång i C:s privatliv.

I inslaget framfördes dock allvarlig kritik mot C:s agerande i dennes roll som fastighetsmäklare. Kritiken var av ett sådant slag att C borde ha fått möjlighet att bemöta den. Nämnden kan konstatera att C och dennes arbetsgivare kontaktades innan sändningen och att en kort redogörelse för C:s inställning redovisades i programmet. C har i ärendet gett in en redogörelse för innehållet i en intervju som *Plus* representant utförde med C den 13 februari 2014. SVT har inte ifrågasatt att C:s beskrivning av innehållet i intervjun är korrekt. Det framgår av redogörelsen att redaktionen för *Plus* då fick del av en längre och mer

nyanserad beskrivningen av C:s syn på det aktuella fallet än vad *Plus* redogörelse i programmet gav sken av. Programledarens kommentar i den avslutande dialogen om att C motsatt sig att delta i en bandad intervju inför rullande kamera gav därmed en missvisande bild av att C varit mer ovillig till att svara på frågor om fallet än vad han faktiskt var.

Sammantaget anser nämnden att inslaget innehöll brister vad gäller hur C:s inställning till kritiken redovisades och hur dennes inställning till att kommentera kritiken i programmet framställdes. Bristerna var så allvarliga att inslaget strider mot kraven på opartiskhet och saklighet.

Av handlingarna i ärendet framgår att SVT vid sändningstillfället den 13 mars 2014 kände till att säljaren och köparna av lägenheten träffat en förlikning. I och med att inslaget i hög grad fokuserade på köparnas utsatta situation var denna information av betydelse för framställningen. Att den informationen saknades i inslaget innebar att det gavs en missvisande bild av köparnas situation vid sändningstillfället. Inslaget strider därför även på den grunden mot kravet på saklighet.

Vad gäller de övriga invändningar som anmälarna fört fram mot inslaget anser nämnden att SVT inte agerat i strid med kraven på opartiskhet och saklighet.

Anmälarna bereddes skälig möjlighet att föra fram ett genmäle efter det att inslaget sändes varför SVT följt bestämmelsen om genmäle.

Detta beslut har fattats av Henrik Jermsten, K-G Bergström, Elisabet Bäck, Ingrid Carlberg, Maria Edström, Leif Hedman och Jan Holmberg efter föredragning av Nils Sigfrid.

På granskningsnämndens vägnar

Henrik Jermsten

Nils Sigfrid